

GUUS MEEUWIS - BRABANT

Een muts op m'n hoofd, m'n kraag staat omhoog.

Het is hier ijskoud, maar gelukkig wel droog.

De dagen zijn kort hier, de nacht begint vroeg.

De mensen zijn stug en er is maar één kroeg.

Als ik naar m'n hotel loop, na een donkere dag,

dan voel ik m'n huissleutel diep in m'n zak.

En ik loop hier alleen in een te stille stad,

ik heb eigenlijk nooit last van heimwee gehad.

Maar de mensen ze slapen, de wereld gaat dicht.

En dan denk ik aan Brabant, want daar brandt nog licht.

Ik mis hier de warmte van een dorpscafé,

de aanspraak van mensen met een zachte G.

Ik mis zelfs het zeiken op alles om niets.

Was men maar op Brabant zo trots als een Fries.

In het zuiden vol zon woon ik samen met jou.

't Is daarom dat ik zo van Brabanders hou.

En ik loop hier alleen in een te stille stad,

ik heb eigenlijk nooit last van heimwee gehad.

Maar de mensen ze slapen, de wereld gaat dicht.

En dan denk ik aan Brabant, want daar brandt nog licht.

De Peel en de Kempen en de Meijerij,

Maar het mooiste aan Brabant ben jij, dat ben jij.

En ik loop hier alleen in een te stille stad,

ik heb eigenlijk nooit last van heimwee gehad.

Maar de mensen ze slapen, de wereld gaat dicht.

En dan denk ik aan Brabant, want daar brandt nog licht.